

Oslava skončila. Všichni už se chystali domů, ale malá Barunka se s babičkou rozloučit nechtěla.

„Nemohla bych u tebe zůstat?“ škemrala.

Babička ji pohladila po hlavičce a usmála se: „To by bylo prima, ale jen jestli ti to rodiče dovolí!“

„Já chci taky,“ přidala se starší Kateřinka.

„Ty musíš do školy,“ upozornila ji maminka.

„A Barča do školky nemusí?“ durdila se Kačenka. „To není fér!“

Babičce bylo líto, že si nemůže nechat obě vnučky, a tak Kačence slíbila, že ji u sebe nechá přespat někdy o víkendu.

Katka byla rozumná a souhlasila. Babička všem poděkovala za návštěvu i za dárky, a když zůstaly s Barunkou samy, uložily se ke spánku.

Ráno se babička probudila svěží a v dobré náladě. Když se oblékla, připravila pro Barunku snídani a pak uslyšela zazvonění. Pospíchala otevřít.